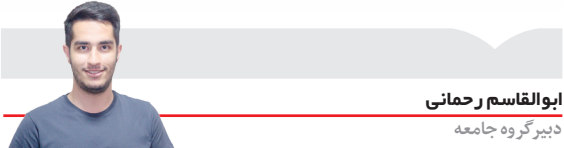

بازخوانی عملکرد دولت روحانی ۱۸ ماه بعد از شیوع کرونا

شکست کامل در پیک پنجم

ابوالقاسم رحمانی

دبیر گروه جامعه

بعد از هشت سال، بالاخره روز گذشته دولت دوازدهم هم به پایان راه خود رسید و دیگر از امروز، حسن روحانی رئیس‌جمهور ما نیست. هشت سال پرنشیب و کم‌فراز که واقعا آدم حین بررسی کارنامه، در عجب می‌ماند که از کدامش بنویسد و سوی نقد را به چه جهتی ببرد. اما آنچه این روزها بیش از هر مولفه و موضوع دیگری نیاز به بررسی والته اقدام و تغییر روند عاجل دارد، مدیریت دولت در مواجهه با ویروس کروناست؛ ویروسی که با جهش‌های جدید و روز به روزی که دارد، تقریباً امیدها برای رسیدن

به ته خط شیوع و ابتلا و مرگ‌ومیر را ناامید کرده و کشور ما را هم جزء آن دسته از کشورهایی کرده که تسلیش شده‌اند. با این همه و به‌منظور مدیریت و ساماندهی وضع موجود لازم است نگاهی به کارنامه دولت روحانی و ستاد عریض و طویل مقابله با کرونا در وجوه مختلف مبارزه با این ویروس بیندازیم و بنویسیم که ساده‌انگاری و بی‌عملی این دولت در این جنگ علیه ویروس کشنده کرونا، چه بلایی بر سر مردم آورده و جان چند نفر را گرفته و زندگی آنها را سیاه کرده است. در ابتدای راه هم به نظر می‌رسد باید یک تقسیم‌بندی مشخصی داشته باشیم که در این دریای بی‌عملی و نکات قابل بیان، غرق نشویم. مدیریت کرونا را منظر ایجاد و نظارت بر محدودیت‌ها و اعمال کامل و با کمترین ضریب خطا و فرار می‌تواند اولین بخش باشد، درمان و پاسخگویی شبکه بهداشت

و درمان کشور به نیازهای بیماران دومین بخش و تامین واکسن و ایجاد ایمنی جمعی در کشور هم سومین بخش از این گزارش خواهد بود که عملکرد دولت دوازدهم و ریاست حسن روحانی در آنها بررسی می‌شود؛ عملکردی که با چشم بسته و بی‌مقدمه و اضافه‌گویی می‌توان آن را یکی از بدترین انواع مدیریت کرونا بین کشورهای دنیا نامگذاری کرد. اما برای اینکه به دوستان و شیفتگان سیاست‌های دولت برخورد، مجبوریم توضیح و تفصیل بیشتری هم داشته باشیم؛ ولو صرفاً برای ثبت در تاریخ! اما قبل از آن به آخرین کنش و اقدام وزیر بهداشت هم اشاره کنیم، درخواست برای تعطیلی و انداختن بار بی‌مسئولیتی، ناتوانی و بی‌کفایتی دولت و ستاد مقابله با کرونا به گردن رهبری، من نمی‌دانم کجای دنیا مرسوم است که مسئول مستقیم وضع موجود، این‌طور شانه

خالی کند و درست در زمانی که باید پاسخگو باشد، تا قافیه را تنگ می‌بیند به مقام بالادستی نامه می‌نویسد و آویزان می‌شود که مبادا سبیل انتقادات گزندگی به او جایگاهش وارد کند، اما می‌دانم این رویه در ایران و برای سعید نمکی به‌عنوان وزیر بهداشت تبدیل به یک عادت و رفتار نخ‌نما شده است که نه تنها کسی آن را نمی‌پذیرد، بلکه سوژه‌ای برای طنازی و کنایه‌پرانی‌ها شده و متأسفانه دست بسیاری از منتقدان و مطالبه‌گران را هم در پاسخگو کردن او بسته است. بهتر است در این واپسین روزها و ساعات مسئولیت، نمکی کارنامه اقدامات و مکاتبات و سیاست‌هایی که برای به اینجا رساندن کشور در زمینه مدیریت کرونا به کار بسته را منتشر کند تا هم خود و هم روحانی پاسخگوی جان‌باختن بیش از ۹۱ هزار هموطن مان باشند.

شکست اول؛ اعمال و نظارت بر اجرای محدودیت‌ها

دستورالعمل‌ها در تهران، البرز، قم، مازندران و گیلان به کمتر از ۴۰ درصد رسید. در استان تهران در هر ساعتی از شبانه‌روز که به رستوران‌های سطح شهر مراجعه کنیم، مملو از مردم است و همه درحال غذاخوردن هستند و هیچ‌کس ماسک ندارد. این تعطیلی ۶ روزه فایده‌ای نداشت و می‌توان گفت محدودیت‌ها در این بازه زمانی، دور زده شد و تردد در سطح شهر پنج درصد افزایش یافت. «زالی، فرمانده ستاد مقابله با کرونای تهران نیز درخصوص عدم اجرای صحیح و کامل «لاک داو» ۶ روزه شهر تهران، اظهار کرد: «لاک‌داو شهر یا نباید صورت گیرد یا اینکه در صورت تصمیم به تعطیلی، باید تمام ملاحظات برای اجرای کامل آن انجام شود. تعطیلی شهر به‌عنوان یک استراتژی باید حداقل بین ۱۰ تا ۱۴ روز باشد و در غیر این صورت تعطیلی در کنترل اپیدمی موثر نخواهد بود. «یونسیان، استاد اپیدمیولوژی دانشگاه علوم پزشکی تهران هم در ارتباط با این تعطیلات ۶ روزه گفت: «در کنار تعطیلی صرف، اگر بسیاری نکات رعایت شود، حتی یک تعطیلی یک‌روزه هم می‌تواند اثر بگذارد. اگر تعطیلی ۶ روزه باعث شود همه خود را در خانه قرنطینه کنند و به مراکز خرید و رستوران و مسافرت و... نروند، قطعاً ۶ روز هم خیلی خوب است اما مشکل این است که مردم در این گونه تعطیلات، تماس‌های خود با دیگران به‌خصوص با افرادی که قبلاً با آنها تماس نداشته‌اند را نه تنها کاهش نداده، آن را افزایش هم می‌دهند. بنابراین رفتارهایی که انتظار داشتیم در کنار این تعطیلی ببینیم به جای اینکه بازدارنده و پیشگیرانه باشد، برعکس شده به دلیل عدم تمهیدات لازم و کنترل مناسب، نتایج معکوسی خواهیم گرفت. بسیاری از این کارمندی که تعطیل شده بودند در مراکز تجمع مانند پاساژها، رستوران و خیابان‌ها، پارک‌ها و آرایشگاه‌ها حضور داشتند، زیرا این مراکز در این ۶ روز تعطیل نبودند و کار می‌کردند. «... و بعقبه اظهارات و ادعاهای همین کارشناسان و بسیاری دیگر از آنها و مسئولان اگر مراجعه کنید هم بد نیست؛ چراکه بسیاری از اینها اصلاً و اساساً قرنطینه کردن را غیرممکن می‌دانستند و آن را رد می‌کردند. با این همه حالا در نقطه‌ای ایستاده‌ایم که دولت در مرحله اول مواجهه، یعنی اعمال محدودیت‌ها و کنترل رفتارهای اجتماعی مردم به‌طور کامل شکست‌خورده است.

وضع موجود را می‌دانیم، اگر نمی‌دانیم، کافی است از حوالی بیمارستان‌ها و مراکز درمانی گذر کنیم. نگاهی به داخل بیمارستان‌ها، حتی بین اقوام و دوستان، به‌خوبی وضع موجود را نشان می‌دهد و می‌فهمیم در چه منجلابی گیر کرده‌ایم. هیچ جای دنیا، وضعیت به این وخامت نیست، این‌طور آمارها تصاعدی بالا نمی‌روند و این‌طور سیستم بهداشت و درمان زمین‌نخورده است. فیلم‌ها و تصاویری از شهرستان‌ها منتشر می‌شود که بیشتر شبیه فیلم‌های آخرالزمانی است. آن وقت وزیر و مسئول یا خبر از یگانگی ایران در زمینه مدیریت کرونا و درخواست کشورها برای انتقال تجربه می‌دهند یا دست به قلم می‌برند و با مردم و رهبری درد دل می‌کنند. این عصاره مدیریت کرونا توسط وزیر بهداشت و سایر مسئولان و دست‌اندرکاران است. از همان ابتدای مسیر شیوع کرونا بارها گفتیم قرنطینه کردن و اعمال محدودیت‌های شدید را هکاری است که از ماسک زدن و دست شستن و... بیشتر و بهتر می‌تواند زنجیره انتقال را کند و قطع کند. اما همین یک مورد را هم یا با دواگانه‌سازی‌های عجیب و غریب اجرا نکردند یا اگر هم از خر شیطان بایین آمدند، آنقدر کاریکاتوری و فانتزی اجرا شد که بیشتر شبیه به یک عیدی و هدیه به مردم برای سفر به این طرف و آن طرف تلقی شد، چرا؟ چون از همان ابتدا بدترین سناریوها، نظیر ایمنی توده‌ای و... به‌عنوان مسیر اصلی و سیاست کلی در نظر گرفته شد و علی‌رغم در چندین و چندباره آن، همچنان هم مدیریت را هم در همین تعطیلات به‌اصطلاح ۶ روزه اخیر دیدیم. در ارتباط با همین تعطیلاتی که قرار بود مانع ورود ایران به موج پنجم و جلوگیری از اوج‌گیری این موج باشد، کارشناسان نظرات قابل تاملی داشتند. مثلاً ایرج حریرچی، معاونت درمان وزارت بهداشت با انتقاد از کاهش رعایت پروتکل‌ها در این تعطیلات ۶ روزه گفت: «در همین تعطیلات ۶ روزه رعایت

با این اوضاع، رکوردهای بیشتری را هم می‌شکنیم؛ پیش‌بینی فوت ۸۰۰ بیمار در یک روز!

برای ورود به بحث و تحلیل عملکرد دولت، ابتدا لازم به نظر می‌رسد شرحی از وضع موجود داشته باشیم و بنویسیم که از اسفند ۹۸ که رسماً وجود ویروس کرونا در ایران تأیید شد تا امروز چه بلایی این ویروس بر سر مردم آورد و این بلا چطور و چگونه با سیاست‌های نادرست دولت، تشدید شد و ما را به اینجا رساند که جزء معدود کشورهای دنیا باشیم که تا به حال و در این حدود ۱۸ ماه پنج پیک و اوج‌گیری بیماری در کشور را تجربه می‌کنیم. بنابر اعلام مرکز روابط عمومی و اطلاع‌رسانی وزارت بهداشت از ۱۱ تا مردادماه ۱۴۰۰ و براساس معیارهای قطعی تشخیصی، ۳۷ هزار و ۱۸۹ بیمار جدید مبتلا به کووید-۱۹ در کشور شناسایی شد که چهار هزار و ۳۱۷ نفر از آنها بستری شدند. مجموع بیماران کووید-۱۹ در کشور به سه میلیون و ۹۴۰ هزار و ۷۰۸ نفر رسید. متأسفانه در طول این ۲۴ ساعت، ۲۱۱ بیمار کووید-۱۹ جان خود را از دست دادند و مجموع جان‌باختگان این بیماری به ۹۱ هزار و ۴۰۷ نفر رسید. تاکنون سه میلیون و ۴۰۴ هزار و ۵۳۳ نفر از بیماران، بهبود یافته یا از بیمارستان‌ها ترخیص شده‌اند. ۵ هزار و ۶۰۷ نفر از بیماران مبتلا به کووید-۱۹ در بخش‌های مراقبت‌های ویژه بیمارستان‌ها تحت مراقبت قرار دارند. تاکنون ۲۶ میلیون و ۳۹ هزار و ۴۵۰ آزمایش تشخیص کووید-۱۹ در کشور انجام شده است. در حال حاضر ۲۸۵ شهر کشور در وضعیت قرمز، ۱۱۰ شهر در وضعیت نارنجی و ۵۳ شهر در وضعیت زرد قرار دارند. تاکنون ۱۰ میلیون و ۲۸۵ هزار و ۴۹۴ نفر دُز اول واکسن کرونا و دومین و ۷۹۵ هزار و ۶۸۰ نفر نیز دُز دوم را تزریق کرده‌اند و مجموع واکسن‌های تزریق‌شده در کشور به ۱۳ میلیون و ۸۱ هزار و ۱۷۴ دُز رسید. همین‌طور که مشخص است، در موارد ابتلا و بستری رکورد شکستیم و حتی از بدترین ایام شیوع کرونا در پیک‌های قبلی هم حسایی جلوزدیم و به گفته مسئولان بدتر از این هم می‌شود، در تعداد موارد مرگ‌ومیر هم که با این سرعت، فاجعه‌ای در راه خواهد بود. ایرج حریرچی، معاون کل وزارت بهداشت هم دو شب پیش در یک برنامه تلویزیونی در ارتباط با تعداد موارد مرگ‌ومیر ناشی از کرونا در روزهای آینده از احتمال ۸۰۰ تایی شدن این آمار خبر داد و گفت: «برخی افراد وجود دارند که تست نمی‌شوند یا در برخی موارد، تست‌ها ۳۰ تا ۵۰ درصد منفی کاذب را نشان می‌دهند. به علت محدودیت‌های اعتباری، محدودیت تست وجود دارد و برخی افراد هم دیر به بیمارستان‌ها مراجعه می‌کنند و زمان طلایی مثبت‌شدن تست آنها می‌گذرد. درمورد افراد سرپایی، ممکن است چند برابر رقم فعلی، کرونا مثبت باشند، زیرا بسیاری از افراد، ناقل بدون علامت هستند و به مراکز برای تست مراجعه نمی‌کنند. روند ابتلا به کرونا افزایشی است و این روند حداقل تا ۱۰ روز آینده ادامه خواهد داشت. در روند موارد مثبت بستری و فوت نیز افزایش شدیدی داشتیم و در هر هفته ۲۲ هزار مورد مثبت بستری و ۱۸۰ هزار مورد مثبت سرپایی داریم که به دوهزار و ۲۱۱ فوت در هفته منجر شده است. در مدت اخیر، معمولاً جزء ۱۰ تا ۱۲ کشور نخست از نظر میزان بستری و فوت بوده‌ایم. اکنون روند درصد رعایت شیوه‌نامه‌های بهداشتی در کشورمان به ۳۹ درصد کاهش داشته که کمترین مقدار در یک‌سال اخیر است. پیش‌بینی‌های دانشگاه واشنگتن نشان می‌دهد در یک ماه و نیم آینده، مرگ‌های کرونایی در کشور ما از روزانه ۳۰۰ نفر کنونی به حدود ۶۰۰ نفر افزایش یابد و اگر به دستورالعمل‌ها عمل نکنیم شاید در آینده این رقم به حدود ۸۰۰ نفر در روز برسد. «این وضعیت میراث کرونایی روحانی برای دولت بعدی و مردمی است که روزانه با هزار و یک مساله و مشکل دیگر دست‌وپنجه نرم می‌کنند.

شکست دوم؛ درمان و تامین دارو

هم می‌دانیم که تولید شده است، چرا در داروخانه‌ها نیست؟ اگر کسی در اطراف تهران کرونا بگیرد یا بمیرد، خیلی افراد بودند که در بیمارستان بستری بودند. داروخانه بیمارستان دارو را نداشت و هرکسی کرونا داشت و ریه آن درگیر بود می‌گفتند باید به تهران برود و دارو را در تهران تهیه کند. هرچه گشتیم دارو پیدا نکردیم و تصمیم گرفتیم به تهران بیااییم. در تهران داروخانه‌های شبانه‌روزی را گشتیم، نکته غم‌انگیز دیگر هم همین بود که بسیاری از داروخانه‌های پایتخت هم دارو را نداشتند. در همه داروخانه‌ها مردم تاراضی بودند یا با هم درگیری می‌شدند یا با مسئولان داروخانه! الان نزدیک به دوسال است که کرونا آمده است و چطور این دارو موجود نیست؟ آن هم دو داروی فلوپیویراویز و رمدسویور که به‌هرحال از داروهای اصلی درمان کرونا هستند. هیچ‌جا این دو دارو موجود نبود یعنی همه از شهرستان آمده بودند تا شاید در تهران بتوانند این داروها را پیدا کنند، اما انکار تخم این داروها را ملخ خورده بود. جواب داروخانه این بود بروید و شنبه صبح ساعت ۱۰-۱۱ مراجعه کنید. درحالی که بیمار الان باید دارو را دریافت کند، اینکه دو روز دیگر دارو بگیرد اصلاً موضوعیت نداشت. برای من جالب است که این دارو ایرانی است و این میزان در بازار نایاب است. آخرین داروخانه‌ای که رفتیم، داروخانه ۲۹ فروردین بود که گفتند باید یک ساعت به بالا منتظر بمانید و آن هم قطعی نیست که به دست شما برسد. فقط کافی است یک نفر به این مراکز برن سرزد شرایط به حدی ناچور است که نه جوابی می‌دهند و نه پیگیری می‌کنند. عقل حکم می‌کرد قبل از رفتن به داروخانه‌های شبانه‌روزی تماس بگیرم و ببینم دارو را دارند که من وارد جمعیت کرونایی شوم یا ندارند. هیچ کدام تلفنی جواب نمی‌دهند. صف ایستادیم و بعد از سه ساعت به ما می‌گویند دارو آزاد است؛ چرا که اورژانس بیمارستان رفتید و پزشک اورژانس پزشک عمومی بوده و این دارو را برای شما نوشته است. شما نمی‌توانید از بیمه استفاده کنید و این دارو آزاد است مگر اینکه متخصص نسخه را نوشته باشد! این بهانه جدیدی بود که می‌شدیم، آن موقع شب، پزشک متخصص از کجا پیدا می‌کردیم؟ برای ۵-۶ ورق فلوپیویراویز ما حدود ۹۰۰ هزار تومان پول پرداخت کردیم و هر کسی آنجا اعتراض می‌کرد اگر دارو آزاد است چرا باید سه ساعت در صف بایستیم، مسئولان داروخانه می‌گفتند ناراحت هستید می‌توانید بیرون این دارو را تهیه کنید. ساعت دو نیمه شب توانستیم چند ورق دارو تهیه کنیم و به پدرم برسانیم. به‌هرحال هرطوری بود و با هر مشقتی ما این مسیر را رفتیم و به دارو رسیدیم، اما واقعا همه مردم این امکان و تمکن مالی را دارند؟ خدا به دادشان برسد. «اینجا هم یعنی دولت و ستاد ملی مقابله با کرونا که مسئولیت مدیریت این بیماری و تامین احتیاجات مردم و بیماران را برعهده دارد نتوانست و نمی‌تواند بلبشوی ایجادشده را مدیریت کند و مردم سواي رنج بیمارداري مجبور به تحمل خیلی دردهای دیگر هم هستند.

مرحله دوم اما همان‌طور که در مقدمه گزارش نوشتیم، مربوط به پروسه درمان و توان نظام بهداشت است و درمان کشور در مواجهه با این همه‌گیری است. دوباره بد نیست هم به مشاهدات شخصی، هم فیلم‌ها و تصاویری که در رسانه‌ها منتشر می‌شود و هم اظهارات و گفته‌های مسئولان و مطلعان اشاره کنیم. خراسان، تهران و... همه از لحاظ پذیرش بیماران اشباع شده‌اند، حیاط و نمازخانه و مسجد بیمارستان‌ها هم تبدیل به اورژانس و مکانی برای بستری بیماران شده‌اند و گفته می‌شود در برخی مناطق هم بیمارستان صحرایی با شده است و حتی در برخی مناطق ظرفیت این بیمارستان‌ها هم تکمیل شده است. حریرچی، معاون کل وزارت بهداشت هم در ارتباط با ظرفیت تخت‌های بیمارستانی در این شیوع وسیع و پیک شدید پنجم کرونا گفت: «بسیاری از بیمارستان‌های سراسر کشور به ظرفیت کامل رسیده و از مازندران، گلستان، کرمان، هرمزگان، تهران و البرز به‌عنوان استان‌هایی می‌توان نام برد که با وجود شیوع گسترده کرونا با کمبود تخت مواجه هستند. به لحظه و هر روز هم که اخباری از گوشه و کنار کشور و از قول روسای دانشگاه‌های علوم پزشکی به گوش می‌رسد که بیمارستان‌های فلان شهر و استان دیگر ظرفیت پذیرش بیمار ندارند. اما اینجا بد نیست روایتی از یک تجربه شخصی از زبان یکی از مخاطبان هم بنویسم. روایتی از پذیرش، ویزیت و تهیه دارو برای یک بیمار کرونایی! این مخاطب این‌طور روایت می‌کند: «چند روزی به خانه‌ای که در دماوند داشتیم، رفتیم. منتها متوجه شدیم پدر به کرونا مبتلا شده و خوب این همه ما را ترسانده بود. مجبور شدیم قبل از اینکه به تهران برگردیم به مرکز درمانی ببریم که در دماوند بود. انتخاب و راه اول این بود که تست بدهد تا دقیقاً مشخص بشود کروناس یا علامتی که دارد به‌خاطر بیماری‌ای است که سال‌ها داشته. با بیمارستان سوم شعبان دماوند تماس گرفتیم، پرسیدم تست کرونا می‌گیرید و گفتند بله، خیلی شلوغ است و ممکن است پنج دقیقه دیگر نوبت شما شود و ممکن است سه ساعت دیگر باشد. ما هم مشکلی نداشتیم و گفتیم صف می‌ایستیم. بیمارستان رفتیم و علی‌رغم هماهنگی قبلی، یک‌دفعه مسئولان بیمارستان گفتند از یک ساعت پیش تصمیم گرفتیم که دیگر تست نگیریم. این باعث شد بین مراجعان و کارکنان بیمارستان درگیری هم ایجاد شود. بین من و پذیرش هم بحث پیش آمد و هیچ‌چیز زی‌ربار نرفتند و گفتند تست نمی‌گیریم. با پزشک صحبت کردیم و گفتند نهایت کاری که می‌توانیم انجام دهیم این است که CTscan بگیریم و اگر ریه درگیر شده باشد مشخص است که کروناس. CTscan گرفتیم و مشخص شد کرونا بود. دکتر لطف کرد و دارو نوشت، فکر می‌کنم داروخانه‌ای در گیلاند و دماوند نبود که نرفته باشم، به من آدرس داروخانه‌های رودهن را دادند. همه می‌گفتند داروی کرونا برای ما نمی‌آید! خیلی عجیب بود، خصوصاً وقتی مدام در خبرها می‌خواندیم که فلان دارو را در داخل تولید کردیم، خوب وقتی تولید کردیم و ما

شکست سوم؛ تامین و تزیق واکسن

و اما در پایان، مهلک‌ترین ضربه و مستندل‌ترین مساله در اعلام شکست سیاست‌های دولت روحانی و ستاد ملی مقابله با کرونا به ریاست او، روند تهیه، توزیع و تزریق واکسن کرونا به مردم است. درحالی که در اخبار می‌خوانیم که بسیاری از کشورها، پروسه تزریق دوز سوم و بوستر واکسن کرونا را آغاز کرده‌اند، بسیاری از کشورها برای تشویق مردم‌شان به تزریق واکسن جوایزی را در نظر گرفته‌اند و برخی دیگر هم واکسیناسیون را به اتمام رسانده‌اند، ما هنوز در تزریق کامل و دو دُز واکسن کرونا به مردم به ۱۰ درصد هم نرسیده‌ایم! دوست ندارم ادعاها و اظهارات مسئولان در ارتباط با تامین و تولید واکسن، هم خارجی و هم داخلی و هم محصولات مشترک را اینجا ردیف کنم که اگر قرار بر این باشد، به‌جای روزنامه باید طومار بنویسم. تقریباً هر روز، وعده روز و ماه و ماه‌های بعد را می‌دادند و می‌دهند برای تکمیل واکسیناسیون ایرانی‌ها، این روز و ماه و ماه‌ها هم یکی یکی از پس هم می‌آیند و می‌روند و خبری از تکمیل حد اندکی از واکسیناسیون ایرانی‌ها در قیاس با بسیاری از کشورها هم نیست. این دولت طبق اظهاراتش قرار بود دولت را با آرامش و مملکت را در شرایط مساعد تحویل بعدی بدهد، نه تنها این نشد، بلکه حتی در بدترین و پرتلاطم‌ترین حالت ممکن، قرار است دولت منتقل شود و حالا در این شرایط همه چشم به این داریم که اولاً این اعتماد عمومی از دست‌رفته به‌خاطر اظهارات و ادعاهای نسنجیده و غیرواقعی مسئولان دولتی و حاکمیتی بازبایی شود و بعد هم سامانی به این منجلاب پرمرگ و بیماری داده شود. روحانی نشان داد می‌توان شرایط عادی را بحرانی و شرایط بحرانی را هم بحرانی‌تر کرد.

دستور رهبری برای بررسی تعطیلی دوهفته‌ای کشور

همان‌طور که در ابتدای گزارش هم اشاره کردیم، سعید نمکی، وزیر بهداشت طی نامه‌ای پیشنهاد تعطیلی دوهفته‌ای کشور به‌خاطر شیوع کرونا را به رهبری داد. رهبری هم روز گذشته دستور دادند تا این پیشنهاد در ستاد ملی مقابله با کرونا بررسی شود. در مقومه رهبر انقلاب اسلامی خطاب به حسن روحانی، رئیس‌جمهور آمده است: «پیرو هشداری وزیر محترم بهداشت، درمان و آموزش پزشکی و پیشنهاد تعطیلی به‌خاطر بیماری همه‌گیر، مقتضی است این موضوع در ستاد ملی کرونا مطرح و بررسی شود و هر اقدامی که لازم است انجام گیرد. «رونوشتی از این دستور به سیدابراهیم رئیسی، رئیس‌جمهور منتخب نیز ارسال شده است.